LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP" GINČO NAGRINĖJIMO

2025-09-10 Nr. 429-205
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group" (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių[1] (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2024 m. rugsėjo 12 d. iki 2025 m. rugsėjo 11 d. draudimo variantu „Išplėstinis" buvo apdraustas gyvenamasis namas, esantis adresu: *(duomenys neskelbtini)*, jame esantis kilnojamasis turtas, konkrečios draudimo liudijime nurodytos papildomos draudiko rizikos bei suteiktas pagalbos namuose draudimas.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 22 d. pateikė pranešimą draudikui apie apdraustam turtui padarytą žalą, nurodydamas: „Buvo dingus elektra, keletą kartų. Grįžę iš darbo pastebėjom, kad televizorius pradėjo rodyti juodas dėmes. Televizorius LG 55UH668V" (toliau – Įvykis). Nurodyta Įvykio data – 2025 m. vasario 21 d. Gavęs pranešimą, draudikas pradėjo žalos administravimo procedūrą.

Žalos administravimo metu pareiškėjas pateikė draudikui televizoriaus (toliau – ir įrenginys) nuotraukas, įrenginio gamyklinio lipduko (identifikacinės lentelės) nuotrauką bei paaiškino, kad televizorius buvo įsigytas 2016 metais, pirkimo dokumentai neišsaugoti.

2025 m. vasario 27 d. draudikas pareiškėją informavo, kad Įvykis laikomas nedraudžiamuoju. Draudikas paaiškino, kad, pagal šalių sudarytos Draudimo sutarties nuostatas, draudimo apsauga netaikoma ir nuostoliai neatlyginami, jei įrenginys yra senesnis kaip 5 metų arba jo pagaminimo datos negalima nustatyti iš identifikacinių duomenų ir nėra įsigijimo dokumentų, kuriuose nurodyta pagaminimo data. Nustačius, kad televizorius buvo pagamintas 2016 metais ir yra senesnis kaip 5 metų amžiaus, Įvykis pripažintas nedraudžiamuoju.

Pareiškėjas, nesutikdamas su sprendimu, draudikui pateiktoje pretenzijoje ir kreipimesi į Lietuvos banką kėlė reikalavimą Įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjui 950 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą. Savo reikalavimą pareiškėjas grindė tuo, kad įrenginys buvo įsigytas už daugiau nei 1 000 Eur[2]. Pareiškėjas nurodė, kad draudikas tinkamai nepagrindė savo sprendimo. Pareiškėjo teigimu, draudimo liudijime sąlyga dėl įrenginio amžiaus nebuvo aiškiai įvardyta, įrenginys priklauso pareiškėjui, jo pagaminimo data nustatyta, įrenginys nebuvo remontuojamas pagal gamintojo garantiją.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Draudikas atsiliepime palaikė savo poziciją, kad, pagal šalių sudarytos Draudimo sutarties nuostatas, įrenginiui esant senesniam nei 5 metų amžiaus, jam draudimo apsauga netaikoma.

Draudikas paaiškino, kad Įvykis buvo administruojamas pagal draudimo rizikas „Elektros įtampos svyravimai" ir „Namų technikos vidiniai gedimai". Vertinant Įvykį pagal draudimo riziką „Elektros įtampos svyravimai", nustatyta, kad Įvykis atitinka Taisyklių 1 lentelės 6 punkte nurodyto nedraudžiamojo įvykio sąlygas: „nuostoliai nėra atlyginami įrenginiams / elektros

[1] Galiojanti redakcija nuo 2024 m. balandžio 29 d.

[2] Pareiškėjas pateikė nuorodą į konkretaus modelio televizoriaus kainų istoriją internete.

instaliacijoms, senesniems kaip 10 metų (taikoma pastatų draudimo objektams) ir senesniems kaip 5 metai (taikoma namų turto draudimo objektams), o taip pat tais atvejais, kai jų pagaminimo / įrengimo datos negalima nustatyti iš identifikacinių duomenų ir nėra įsigijimo ar įrengimo dokumentų, kuriuose nurodyta pagaminimo / įrengimo data."

Draudiko teigimu, vertinant Įvykį pagal pareiškėjo papildomai pasirinktą draudimo riziką „Namų technikos vidiniai gedimai", nustatyta, kad Įvykis atitinka Taisyklių 4 lentelės 7 punkte nurodyto nedraudžiamojo įvykio sąlygas: draudimo apsauga netaikoma ir nuostoliai neatlyginami, jei įrenginys yra senesnis kaip 5 metų arba jo pagaminimo datos negalima nustatyti iš identifikacinių duomenų ir nėra įsigijimo dokumentų, kuriuose nurodyta pagaminimo data.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad neturi pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo dėl Įvykio mokėti draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio pareiškėjo patirtą žalą, pagrįstumo.

Siekiant išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas Įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal šalių sudarytos Draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, pripažino Įvykį nedraudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose[3].

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį[4]. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.
[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

nustatymu (CK 6.987 straipsnis)[5].

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką[6].

Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimtys, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos mokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamojo įvykio atveju[7]. Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamojo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką[8].

Vertinant Įvykio požymius Draudimo sutarties sąlygų kontekste, pažymėtina, kad Draudimo sutartyje nurodyta, jog pastatas ir namų turtas buvo apdrausti draudimo variantu „Išplėstinis". Draudimo liudijime nurodyta, kad šiuo draudimo variantu ir šalių sudarytos Draudimo sutarties pagrindu turtas apdraudžiamas ne tik dėl įvykių, kurie priskirti prie pagrindinių[9] turto draudimo rizikų, bet ir dėl bet kokių kitų staigių ir netikėtų įvykių, nepriskirtų prie pagrindinių turto draudimo rizikų ar nenurodytų kaip nedraudžiamieji, išskyrus turtą, kuriam yra numatyti apribojimai, nuo kokių konkrečių draudimo rizikų jis gali būti apdraustas – jeigu turtas priklauso tokiai turto grupei, prie kurios Taisyklėse yra nurodytos konkrečios taikomos rizikos, tuomet tik tokios rizikos ir gali būti apdraustos.

Kaip minėta, Draudimo sutartimi buvo apdraustos taip pat ir pareiškėjo pasirinktos konkrečios papildomos draudiko rizikos: pastatų sistemų vidinių gedimų draudimas, lauko statinių, stacionarios įrangos ir augalų draudimas, vaizdo, garso, kompiuterinės ir fotoįrangos draudimas, lauko baldų, technikos ir įrangos draudimas, namų technikos vidinių gedimų draudimas bei namų turto draudimo vietos išplėtimas.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktas įpareigoja draudiką prieš atsisakymą mokėti draudimo išmoką patikrinti visą prieinamą informaciją ir įrodyti aplinkybes, atleidžiančias nuo draudimo išmokos mokėjimo. Draudikui įrodymais nepagrindus, kad įvykis yra nedraudžiamasis ar yra kiti išmokos nemokėjimo pagrindai, jam atsiranda pareiga mokėti draudimo išmoką.

Draudikas nurodė, kad Įvykį administravo, atsižvelgdamas į draudimo rizikas „Elektros įtampos svyravimai" (Taisyklių 1 lentelės 6 punktas)[10] ir „Namų technikos vidaus gedimai" (Taisyklių 4 lentelės 7 punktas)[11] reglamentuojančias Taisyklių sąlygas.

Taisyklių 1 lentelės 6 punkte „Elektros įtampos svyravimai" nurodyta, kad nuostoliai nėra atlyginami (nedraudžiamasis įvykis) įrenginiams / elektros instaliacijoms, senesniems kaip 10 metų (pastatų draudimo objektams) ir senesniems kaip 5 metai (namų turto[12] draudimo objektams), o taip pat tais atvejais, kai jų pagaminimo / įrengimo datos negalima nustatyti iš identifikacinių duomenų ir nėra įsigijimo ar įrengimo dokumentų, kuriuose nurodyta pagaminimo / įrengimo data.

Taisyklių 4 lentelės 7 punkte „Namų technikos vidaus gedimai" nurodyta, kad draudimo apsauga netaikoma ir nuostoliai neatlyginami (nedraudžiamasis įvykis), jei įrenginys yra

---

[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

[6] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-316/2013.

[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009.

[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

[9] Pasirinkus draudimo sąlygų variantą „Pagrindinis", turtas draudžiamas nuo Taisyklėse nurodytų pagrindinių turto draudimo rizikų: ugnies, vandens, vagystės ir tyčinės trečiųjų asmenų veikos, gamtinių jėgų, stiklo dūžio, elektros įtampos svyravimų, transporto priemonės atsitrenkimo.

[10] Pareiškėjas, pranešdamas draudikui apie Įvykį, nurodė, kad televizoriaus gedimas buvo pastebėtas po to, kai namie keletą kartų buvo dingusi elektra. Pagal Taisyklių 1 lentelės 6 punktą, pagal draudimo riziką „Elektros įtampos svyravimai" yra draudžiama „žala dėl apdrausto pastato / statinio išorėje ir viduje stacionariai sumontuotų įrenginių (Pastatų draudimo atveju) ar apdrausto namų turto ir buitinės technikos (Namų turto draudimo atveju) pažeidimų dėl staigių ir netikėtų tiekiamos elektros įtampos svyravimų. Elektros įtampos svyravimais laikomas nuo Jūsų ar su Jumis susijusių asmenų nepriklausantis (kilęs iš išorės) elektros srovės dingimas, per aukšta ar per žema įtampa, jos svyravimai, įžeminimo pažeidimai, netiesioginė žaibo iškrova."

[11] Taisyklių 4 lentelės 7 punkte nurodyta, kad, pagal draudimo riziką „Namų technikos vidaus gedimai", „atlyginamas nuostolis dėl draudimo sutartimi apdrausto namų turto vidinių gedimų, kurie pasireiškė savaime, t. y. be išorinių veiksnių, tokių kaip atsitrenkimas, užliejimas, ugnies poveikis ir pan.".

[12] Pagal Taisyklių 20.17 papunktį, namų turtas – tai draudėjui priklausantis turtas, skirtas namų bei gyvenamosios aplinkos apstatymui ir buitiniam naudojimui, kuris gali būti perkeltas iš vienos vietos į kitą, nepakeitus jo paskirties nesugadinant.

senesnis kaip 5 metų arba jo pagaminimo datos negalima nustatyti iš identifikacinių duomenų ir nėra įsigijimo dokumentų, kuriuose nurodyta pagaminimo data.

Pažymėtina, kad tarp šalių nėra ginčo, jog Įvykis pagrįstai vertintas pagal minėtas draudimo rizikas.

Kaip tai buvo nurodyta, draudikas, vertindamas Įvykį pagal draudimo rizikas „Elektros įtampos svyravimai" ir „Namų technikos vidaus gedimai", nustatė, jog Įvykis atitinka Taisyklių 1 lentelės 6 punkte ir 4 lentelės 7 punkte apibrėžtų nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, t. y. Įvykio dieną televizorius buvo senesnis nei 5 metų. Atsižvelgdamas į tai, draudikas atsisakė kompensuoti nuostolius, atsiradusius dėl televizoriaus gedimo.

Draudikas nurodė, kad pareiškėjas pateikė draudikui televizoriaus gamybinio lipduko (identifikacinės lentelės) nuotrauką, kuria remiantis ir buvo nustatytas įrenginio amžius. Iš televizoriaus identifikacinėje lentelėje nurodytų duomenų matyti, kad įrenginys buvo pagamintas 2016 metų rugpjūčio mėnesį. Taigi, Įvykio dieną (2025 m. vasario 21 d.) televizorius buvo 8 metų ir 6 mėnesių amžiaus.

Pažymėtina, kad ir pats pareiškėjas draudikui patvirtino, jog televizorių įsigijo 2016 metais, tik nėra išsaugojęs įsigijimo dokumentų. Taigi, pareiškėjo paaiškinimai atitinka ant televizoriaus esančiame lipduke nurodytus duomenis ir ginčo tarp šalių dėl įrenginio amžiaus nėra.

Pareiškėjas, siekdamas pagrįsti savo reikalavimą draudikui, nurodė, kad draudimo liudijime sąlyga dėl įrenginio amžiaus nebuvo aiškiai įvardyta, todėl draudikas negali ja remtis.

Kaip minėta, šiuo atveju ginčas kilo dėl savanoriškos draudimo sutarties, kurioje draudikas gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Kaip nustatyta CK 6.991 straipsnio 1 dalyje[13] ir įprasta praktikoje, draudimo liudijime nurodomos tik individualios Draudimo sutarties sąlygos (tokios kaip draudimo objektas, rūšis, suma, laikotarpis, įmoka). Visos kitos standartinės draudimo sąlygos yra nurodomos Taisyklėse, kurios yra neatskiriama Draudimo sutarties dalis. Lietuvos banko vertinimu, toks draudimo sąlygų išdėstymas (nedraudžiamųjų įvykių sąrašą pateikiant Taisyklėse, o ne draudimo liudijime) yra įprasta praktika sudarant draudimo sutartis.

Draudikas atsiliepime nurodė, kad pareiškėjas buvo tinkamai supažindintas su Taisyklėmis, o draudiko taikoma supažindinimo su Taisyklėmis procedūra atitinka Lietuvos draudikų asociacijos patvirtintas Ne gyvybės draudimo sutarčių sudarymo gaires (toliau – Gairės). Gairių 2.2.4 papunktyje nurodyta, kad draudimo taisyklių pateikimas draudiko interneto svetainėje, kaip numatyta šių Gairių 2.2.1–2.2.3 papunkčiuose, ir tikslios nuorodos į šias taisykles (kurios pagrindu būtų galima atgaminti taikytinų taisyklių kopiją) pateikimas klientui laikomi tinkamu sąlygų susipažinti sudarymu bei draudimo taisyklių kopijos įteikimu.

Draudikas paaiškino, kad pareiškėjui išduotame draudimo liudijime yra pateikta nuoroda, kurią paspaudus bet kada galima susipažinti tiek su Taisyklėmis, tiek ir su draudimo produkto informaciniu dokumentu. Taisykles galima perskaityti taip pat ir nuskanavus draudimo liudijime esantį QR kodą.

Lietuvos banko vertinimu, iš byloje esančio draudimo liudijimo matyti, kad, kaip nurodė draudikas, jame yra tiek nuoroda į Taisykles internete, tiek galimybė su Taisyklėmis susipažinti nuskanuojant QR kodą, todėl pareiškėjas turėjo galimybę susipažinti su Draudimo sutarčiai taikomomis Taisyklėmis ir bet kada jas dar kartą peržiūrėti. Duomenų, kad pareiškėjas iki Įvykio būtų teikęs klausimų draudikui ar išsakęs nuomonę dėl Taisyklių neaiškumo, nėra pateikta.

Lietuvos bankas, įvertinęs ginčui aktualias Taisyklių sąlygas, nustatė, kad Taisyklių 1 lentelės 6 punkte ir 4 lentelės 7 punkte nurodytų nedraudžiamųjų įvykių sąlygos suformuluotos aiškiai ir suprantamai vidutiniam vartotojui, todėl pareiškėjui turėjo būti žinomos ir suprantamos pasirinktos draudimo apsaugos ribos.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys ir paaiškinimai pagrindžia, kad draudikas pagrįstai pritaikė Draudimo sutarties sąlygas, nustatančias, jog, įrenginiui sugedus dėl elektros įtampos svyravimų ar vidinio gedimo, draudimo išmoka nemokama, jei draudžiamojo įvykio dieną įrenginys buvo senesnis nei 5 metų amžiaus.

Konstatuotina, kad, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, draudikas tinkamai apskaičiavo televizoriaus amžių, remdamasis įrenginio gamybiniame lipduke (identifikacinėje

[13] Šioje teisės normoje nurodoma informacija, kuri privalo būti pateikiama draudimo liudijime.

kortelėje) nurodytais duomenimis, ir nustatė, kad Įvykio dieną įrenginys buvo 8 metų 6 mėnesių amžiaus.

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma bei Draudimo sutarties šalių sutartomis sąlygomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai Įvykį pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio pareiškėjo patirtus nuostolius.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, pareiškėjo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą[14].

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[14] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.